

Spillehans

Der var engang en mand, som ikke bestilte andet end at spille, og derfor kaldte folk ham Spillehans. Til sidst havde han sat sit hus og alt, hvad han ejede, over styr. Lige før hans kreditorer skulle komme for at tage hans hus kom Vorherre og St. Peter og bad, om de måtte blive der om natten. "For min skyld gerne," sagde Spillehans, "men jeg kan ikke give jer nogen seng, og jeg har heller ingen mad til jer." Men Vorherre sagde, at når de blot måtte blive der, skulle de nok selv købe sig noget mad, og det havde Spillehans ikke noget imod. Peter gav ham så en mark og sagde, han skulle gå hen til bageren og købe brød. Og Spillehans gik, men da han kom til det hus, hvor de andre spillefugle sad, som havde vundet alt fra ham, kaldte de på ham: "Kom herind, Hans," råbte de. "Ja, det kunne I lide," sagde han, "I vil også vinde den mark fra mig." Men de lod ham ikke slippe og til sidst gik han da derind og spillede pengene bort. Vorherre og St. Peter ventede og ventede, men da det varede så længe, gik de ud for at møde ham. Da de traf ham lod han, som han havde tabt pengene og ledte efter dem alle vegne, men Vorherre vidste godt, at han havde spillet dem bort. Peter gav ham igen en mark, og denne gang modstod han fristelsen og bragte dem brødet. Vorherre spurgte ham nu, om han ingen vin havde, men han svarede, at alle tønderne var tomme. Vorherre befalede ham da at gå ned i kælderen. "Der ligger den dejligste vin, man kan få," sagde han. Han ville først ikke tro det, men til sidst sagde han: "/eg kan jo gerne gå derned, men jeg ved, der ikke er noget." Men da han drejede tappen om løb der den dejligste vin ud af tønden. Han bragte den op til dem, og de blev der så om natten. Næste morgen sagde Vorherre til Spillehans, at han måtte ønske sig tre ting. Vorherre tænkte, at han ville ønske at komme i himlen, men han bad om et spil kort, med hvilke han altid vandt, et træ, der altid bar frugt, og som den, der var krøbet op deri, ikke kunne komme ned af før han befalede det. Vorherre gav ham det og gik sin vej igen med Peter.

Spillehans begyndte nu rigtigt at spille og vandt snart den halve verden. "Det går virkelig ikke an," sagde Peter til Vorherre, "han vinder jo til sidst hele verden. Vi kommer til at sende døden til ham," og det gjorde de så. Da døden kom, sad Hans netop ved spillebordet, og den sagde så til ham: "Kom med udenfor et

øjeblik." - "Vent lidt, til spillet er færdig," sagde Hans, "Du kan imens kravle op i det træ og plukke os lidt frugt, så jeg har noget at gnaske på vejen." Døden kravlede derop, og kunne slet ikke komme ned igen. Spillehans lod den sidde deroppe i syv år, og i den tid døde der ikke et eneste menneske.

Da sagde Peter til Vorherre: "Det kan jo slet ikke gå, der dør jo ikke et eneste menneske. Vi må selv derned." De gik da også ned på jorden, og Vorherre befalede Hans at lade døden slippe fri. Han gik straks ud til træet og sagde: "Kom ned," og da døden kom ned, drejede den øjeblikkelig halsen om på ham. De fulgtes så ad til den anden verden, og Spillehans kom til himlens port og bankede på. "Hvem er det?" - "Spillehans." - "Ham har vi ingen brug for, gå din vej." Så gik han til skærsilden og bankede på porten. "Hvem er det?" - "Spillehans." - "Her er såmænd jammer og nød nok, vi har ikke lyst til at spille, gå din vej." Han gik så til helvede, og der kom han ind. Der var ikke andre hjemme end gamle Lucifer og de forkrøblede djævle, (de raske havde nok at gøre oppe på jorden) og Hans satte sig så ned og gav sig til at spille med Lucifer. Men han havde ikke andet at spille om end sine forkrøblede djævle, og dem vandt Hans allesammen, for han havde jo de kort, som han altid vandt med. Han fløj så med sine djævle op på jorden og hentede nogle humlestænger og for hen til himlen og gav sig til at slå løs på den. Den knagede og bragede, og Peter sagde til Vorherre: "Det går ikke, vi må lade ham komme ind ellers jager han os ud af himlen," De lod ham da slippe ind. Spillehans gav sig straks til at spille kort, og der blev sådan et spektakel, at man ikke kunne høre, hvad man selv sagde. Da sagde Peter: "Det går skam ikke. Vi må smide ham ud igen, ellers bringer han hele himlen i oprør." De greb ham nu og kastede ham på porten, og hans sjæl rev de i stumper og stykker, og de for ind i alle de spillefugle, der lever endnu den dag i dag.

* * *